

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/23-01/525
URBROJ: 354-02/8-23-7
Zagreb, 7. studenog 2023.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Nelice Vidić, zamjenice predsjednice te Alice Brandt i Danijele Antolković, članica, povodom žalbe žalitelja Herc Tours d.o.o., Sesvete, OIB: 97552910640, izjavljenoj u odnosu na odluku o odabiru u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0032741, predmet nabave: pružanje usluge prijevoza korisnicima Centra za rehabilitaciju Zagreb, naručitelja Centar za rehabilitaciju Zagreb, Zagreb, OIB: 32686631843, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16 i 114/22, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se žalba žalitelja Herc Tours d.o.o., Sesvete kao neosnovana.
2. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Centar za rehabilitaciju Zagreb, Zagreb, objavio je 31. srpnja 2023. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S 0F2-0032741, predmet nabave: pružanje usluge prijevoza korisnicima Centra za rehabilitaciju Zagreb. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda, po kriterijima cijene ponude u omjeru 90% te starosti prijevoznih sredstava u omjeru 10%.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je zaprimio dvije ponude, od kojih je jednu u postupku pregleda i ocjene ponuda ocijenio valjanom te je Odlukom o odabiru KLASA: 130-01/23-01/210, URBROJ: 738-01-01-23-2 od 22. rujna 2023., koju je istog dana objavio u EOJN RH, odabrao ponudu ponuditelja Avanti travel d.o.o., Križevci kao ekonomski najpovoljniju.

Na navedenu odluku o odabiru urednu žalbu je 2. listopada 2023. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio ponuditelj Herc Tours d.o.o., Sesvete. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava razlog zbog kojega je njegova ponuda odbijena, valjanost ponude odabranog ponuditelja, dok žalbenim zahtjevom traži da se poništi odluka o odabiru te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

U odgovoru na žalbu naručitelj u bitnom osporava žalbene navode žalitelja te predlaže žalbu odbiti kao neosnovanu.

Odabrani ponuditelj u očitovanju na žalbu u bitnom navodi da je naručitelj zakonito postupao tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, da su žalbeni navodi neosnovani te predlaže žalbu odbiti.

Tijekom postupka pred ovim državnim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, zapisnika o otvaranju te pregledu i ocjeni ponuda, ponuda žalitelja i odabranog ponuditelja te ostalih dokaza.

Žalba žalitelja je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba žalitelja je neosnovana.

Žalitelj osporava razlog zbog kojega je naručitelj odbio njegovu ponudu. Ističe da je točkom 11.B dokumentacije o nabavi naručitelj propisao uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti prema kojem uvjetu ponuditelj mora dokazati da posjeduje važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu. Kao dokaz sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti naručitelj je odredio da će prihvatiti važeću licenciju za unutarnji prijevoz ili licenciju zajednice, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu.

Ističe da naručitelj u odluci o odabiru navodi da žalitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost propisanu točkom 11.B dokumentacije o nabavi, što nije točno, jer je točkom 11.B naručitelj propisao uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, a ne tehničku i stručnu sposobnost. Suprotno navodima naručitelja, žalitelj ističe da je u ponudi dostavio upravo onaj dokaz koji je naručitelj propisao točkom 11.B dokumentacije o nabavi, odnosno dostavio je važeću licenciju zajednice. Ukazuje da je naručitelj kao dokaz uvjeta sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti propisao dostavu važeće licencije za unutarnji prijevoz ili licenciju zajednice, odnosno jedan ili drugi dokaz. Žalitelj ističe da je kao dokaz dostavio važeću licenciju zajednice izdanu od nadležnog Ministarstva mora, prometa i infrastrukture. Navodi da se dodatno obratio resornom Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture s upitom je li licencija za međunarodni prijevoz putnika dovoljna za obavljanje prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prijevozu. Prema tumačenju voditeljice službe Sektora cestovnog prometa, na temelju dostavljene licencije zajednice za međunarodni prijevoz putnika može se obavljati i unutarnji prijevoz, ukazuje žalitelj. Dakle, žalitelj ističe da je sukladno odredbi točke 11.B dokumentacije o nabavi dostavio važeću licenciju zajednice kao dokaz sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, upravo onaj dokaz koji je naručitelj propisao u dokumentaciji o nabavi.

Nadalje, žalitelj ističe da je naručitelj u fazi pregleda i ocjene ponuda uveo nove elemente i odredbe te da u odluci o odabiru navodi da se licencija zajednice koju je dostavio žalitelj primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača. U odluci naručitelja također je navedeno da se putem elektroničke pošte obratio djelatniku Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, s upitom može li gospodarski subjekt obavljati uslugu prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom

prometu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu na temelju Licencije Europske Zajednice za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu ako za naručenu uslugu ima u posjedu dva vozila kojima je kao broj sjedećih mjesta u prometnoj dozvoli naveden broj 9. Žalitelj ističe da je iz odluke naručitelja nadalje vidljivo da djelatnik Ministarstva mora, prometa i infrastrukture donosi tumačenje Uredbe br. 1073/2009 te ističe da se „Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom“. Slijedom navedenog žalitelj zaključuje da je naručitelj u ovom postupku javne nabave, u fazi pregleda i ocjene ponuda, uveo nove elemente i odredbe koji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi, na način da se uvode odredbe Uredbe br. 1073/2009 i traži važeća licencija za unutarnji prijevoz ako se nude vozila koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz do devet osoba, uključujući vozača, odnosno ako se nude vozila koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, da je onda potrebno dostaviti važeću licenciju zajednice. Žalitelj smatra da to naručitelj nije propisao u dokumentaciji o nabavi pa je uvođenjem novih elemenata i odredbi koje nisu bile sastavni dio dokumentacije o nabavi prekršio odredbe članka 290. stavka 1. ZJN 2016.

Zaključno žalitelj navodi da ukoliko je naručitelj smatrao da su informacije u njegovoj ponudi bile nepotpune ili pogrešne ili se takvima čine, trebao je, uvažavajući načelo ekonomičnog i svrhovitog trošenja javnih sredstava, primijeniti odredbe članka 293. stavka 1. ZJN 2016 te pozvati žalitelja na dopunu ili dostavu nužnih informacija. Smatra da bi takvim postupanjem naručitelj uštedio značajna javna sredstva uz zadanu kvalitetu ponuđene usluge.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da omaška u navođenju termina tehničke i stručne sposobnosti umjesto sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti ne utječe na činjenicu da žalitelj nije dokazao da zadovoljava postavljene kriterije za odabir gospodarskog subjekta (uvjete sposobnosti) odnosno postavljeni uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti propisan točkom 11.B dokumentacije o nabavi. S obzirom na navedeno, ističe da ponuda žalitelja i dalje ostaje neprihvatljiva sukladno članku 3. točki 13. ZJN 2016, jer ne zadovoljava postavljeni uvjet sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti te je ispravno ocijenjena kao nevaljana.

Nadalje ističe da je točkom 11.B dokumentacije o nabavi propisao da gospodarski subjekt mora dokazati da posjeduje važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu. Kao dokaz navedene sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti naručitelj je propisao da će prihvatiti važeću licenciju za unutarnji prijevoz ili licenciju zajednice, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu. Naručitelj ističe da je navedeno propisano u skladu s točkom 11.D dokumentacije o nabavi gdje je propisano da gospodarski subjekt mora dokazati da raspolaže s najmanje 2 (dva) specijalizirana motorna vozila za prijevoz osoba s invaliditetom kapaciteta minimalno 8+1 osoba koja zadovoljavaju tražene tehničke specifikacije propisane točkom 7. dokumentacije o nabavi. Naručitelj ukazuje da je člankom 28. stavkom 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21 i 114/22) propisano da pravna ili fizička osoba – obrtnik smije obavljati djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski registar, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta i ako posjeduje licenciju Zajednice izdanu sukladno odredbama Uredbe

(EZ) br. 1071/2009, Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Stavak 3. tog članka nalaže da prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza, nego unutarnji prijevoz obavlja temeljem odgovarajuće licencije Zajednice. S druge strane, da je člankom 1. Uredbe (EZ) br. 1073/2009 propisano da se Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz *više od devet osoba*, uključujući vozača te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom.

Naručitelj ističe da je propisao u točki 11.B dokumentacije o nabavi da će kao sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti prihvatiti važeću licenciju za unutarnji prijevoz ili licenciju zajednice, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu, što zakonski i podzakonski ovisi o broju putnika za koji su vozila namijenjena. Budući da je točkom 11.D dokumentacije o nabavi propisano da gospodarski subjekt mora dokazati da raspolaže s najmanje 2 (dva) specijalizirana motorna vozila za prijevoz osoba s invaliditetom kapaciteta minimalno 8+1, vidljivo je, smatra naručitelj, da je ostavljena mogućnost da ponuditelji ponude vozila s mogućnošću prijevoza većeg broja putnika. Prateći zakonske mogućnosti i ograničenja, naručitelj navodi da je propisao da će kao važeće ovlaštenje prihvatiti licenciju za unutarnji prijevoz ukoliko ponuditelji ponude vozila s minimalno zahtijevanim brojem putnika ili licenciju Zajednice ukoliko ponuditelji ponude vozila s većim brojem putnika, što su svakako ponuditelji bili slobodni i u mogućnosti učiniti. Stoga ističe da prateći citirane odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i Uredbe (EZ) br. 1073/2009 nije mogao prihvatiti ponuđenu licenciju Zajednice kao dokaz ovlaštenja/dozvole za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu, s obzirom na to da je žalitelj za obavljanje usluge koja čini predmet nabave ponudio vozila koja su registrirana za prijevoz devet osoba, što posljedično znači da je potrebna licencija za unutarnji prijevoz.

Nadalje navodi da s obzirom na to da inicijalno nije mogao na jasan i nedvojbena način utvrditi da žalitelj nije dokazao da posjeduje važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu ponuđenim vozilima, žalitelju je uputio zahtjev za pojašnjenjem na koji žalitelj i dalje nije odgovorio na način da bi dostavio odgovarajući dokaz. Naručitelj ističe da u postupku pregleda i ocjene ponuda i prilikom slanja zahtjeva za pojašnjenjem ne smije direktno upućivati na odgovore, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti kako je propisano člankom 293. stavkom 1. ZJN 2016. Ukoliko je upućeni zahtjev za pojašnjenjem žalitelju bio sporan ili nejasan, naručitelj smatra da je žalitelj imao mogućnost na to ukazati naručitelju. Međutim, žalitelj je to propustio učiniti i dostavio je odgovor iz kojega je naručitelju bilo jasno i nedvojbeno da žalitelj posjeduje isključivo licenciju Zajednice koja nije adekvatna za vrstu vozila koja je ponudio i koja ne odgovara samim time vrsti prijevoza koja bi se obavljala kao predmet nabave. Naručitelj ukazuje da je navedeno potkrijepio i mišljenjem kojega je samoinicijativnim istraživanjem dobio od strane Ministarstva mora, prometa i infrastrukture Republike Hrvatske, a kojim je potvrđeno da gospodarski subjekti koji imaju u posjedu vozila koja imaju devet sjedala ne mogu koristiti licenciju Zajednice za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu, nego mogu obavljati prijevoz isključivo na temelju licencije za unutarnji prijevoz putnika. Naručitelj ističe da je navedeno mišljenje objavio kao prilog zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda.

Naručitelj stoga smatra da je iz ponude žalitelja i odgovora na zahtjev za pojašnjenjem ponude na jasan i nedvojbena način mogao utvrditi da je žalitelj isključivo u posjedu licencije Zajednice za međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu koja se

na temelju Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i Uredbe (EZ) br. 1073/2009 ne može koristiti kao važeće ovlaštenje/dozvola za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu, s obzirom na ponuđena vozila u ponudi žalitelja i broj putnika za koja su ista registrirana. Ističe da žalitelj niti u žalbi nije dostavio odgovarajuće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu indicirajući da ju žalitelj niti ne posjeduje. Dodatno, naručitelj upućuje na javno dostupne otvorene podatke Nacionalnog registra cestovnih prijevoznika gdje je pod modulom „Licencije“ vidljivo da žalitelj ima samo aktivnu licenciju za međunarodni prijevoz putnika u cestovnom prometu izdanu od strane Ministarstva pomorstva, prometa i infrastrukture, ali ne i licenciju za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu koja mu je potrebna s obzirom na ponuđena vozila, jer bi inače bio u teškom prekršaju u smislu članka 113. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu, što dovodi u pitanje kvalitetu izvršenja usluge koja čini predmet ovog postupka javne nabave te donosi izravnu operativnu i financijsku štetu naručitelju.

Naručitelj nadalje ističe da ne spori mišljenje djelatnika Ministarstva mora, prometa i infrastrukture koje je žalitelj dostavio u prilogu žalbe s obzirom na to da djelatnik citira odredbe članka 28. stavka 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koji propisuje da prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza, nego unutarnji prijevoz obavlja temeljem odgovarajuće licencije Zajednice. Međutim, naručitelj ukazuje da se žalitelj i predstavnik Ministarstva nisu očitovali o bitnoj činjenici u postupanju, a to je broj putnika za koji su registrirana ponuđena vozila, o čemu u bitnome ovisi mogućnost korištenja licencije Zajednice kako je i potvrdio predstavnik Ministarstva u mišljenju kojega je naručitelj objavio u prilogu zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda. Naručitelj također ističe da pobija navode žalitelja da je uveo nove elemente i odredbe koji nisu bili propisani dokumentacijom o nabavi, jer smatra da nenavođenje punih odredbi Zakona o prijevozu u cestovnom prometu i Uredbe (EZ) br. 1073/2009 o ovlaštenju/dozvoli za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu u dokumentaciji o nabavi od strane naručitelja ne može i ne smije značiti da se zakonski propisi ne moraju provoditi i da ih se stranke ne moraju pridržavati prilikom obavljanja djelatnosti.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđene su sljedeće činjenice. Točkom 11. dokumentacije o nabavi naručitelj je propisao kriterije za odabir gospodarskog subjekta (uvjete sposobnosti). U dijelu pod B, naslova „Sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti“, propisao je da gospodarski subjekt mora dokazati da posjeduje važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu. Kao dokaz sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti naručitelj će prihvatiti važeću licenciju za unutarnji prijevoz ili licenciju zajednice, sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu.

Nadalje, u dijelu pod D iste točke propisan je uvjet tehničke i stručne sposobnosti koji se tiče alata, uređaja ili tehničke opreme koja je na raspolaganju pružatelju usluga u svrhu izvršenja ugovora. Propisano je da se traženo dokazuje Izjavom u kojoj ponuditelj izjavljuje da raspolaže s najmanje 2 (dva) specijalizirana motorna vozila za prijevoz osoba s invaliditetom kapaciteta minimalno 8+1 osoba koja zadovoljavaju tražene tehničke specifikacije propisane točkom 7. dokumentacije o nabavi.

Iz ponude žalitelja razvidno je da u svrhu pružanja usluge koja je predmetom nabave raspolaže s vozilima Mercedes Sprinter, registarskih oznaka ZG 3140GE i Volkswagen Crafter, registarskih oznaka ZG 6262IE te da oba vozila imaju 9 sjedala.

Nadalje, u svrhu udovoljavanja uvjetu točke 11.B dokumentacije o nabavi u ponudi je dostavljena Licencija br. UP/I-340-02/23-03/83 za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu.

Tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda naručitelj je žalitelju uputio zahtjev za pojašnjenjem ponude sljedećeg sadržaja: „Ponuditelj je dostavio Licenciju Europske Zajednice broj UP/I-340-02/23-03/83 za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu. Navedena licencija daje gospodarskom subjektu ovlaštenje za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza putnika kao javnu uslugu na području Zajednice, na temelju uvjeta utvrđenih u Uredbi (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima te poštujući opće odredbe licencije. Člankom 1. predmetne Uredbe propisano je da se Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom. Moli se ponuditelj za dostavu pojašnjenja na način da objasni na koji način dostavljena Licencija Zajednice predstavlja važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu s obzirom na ponuđena vozila s ponuđenim brojem broja osoba koji se mogu prevoziti. Naručitelj skreće pažnju da članak 28. stavak 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu propisuje da prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za *tu vrstu unutarnjeg prijevoza*.“.

Žalitelj u odgovoru pojašnjava da je licenciju dostavio pridržavajući se odredaba točke 11.B dokumentacije o nabavi, kojima je propisana dostava toga dokaza te zato što je u popisu pruženih usluga naveo i usluge izvršene autobusom za koju je potrebno posjedovati licenciju.

Naručitelj je nakon toga odbio ponudu žalitelja, a u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kao razlog i obrazloženje takve odluke naveo je sljedeće: „Ponuditelj je kao dokaz posjedovanja važećeg ovlaštenja/dozvole za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu dostavio važeću Licenciju Europske Zajednice broj UP/I-340-02/23-03/83 za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu. Navedena licencija daje gospodarskom subjektu ovlaštenje za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza putnika kao javnu uslugu na području Zajednice, na temelju uvjeta utvrđenih u Uredbi (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima te poštujući opće odredbe licencije. Člankom 1. predmetne Uredbe propisano je da se Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom. Ponuditelj je za obavljanje usluge koja čini predmet nabave ponudio vozilo Mercedes Sprinter registarskih oznaka ZG3140GE te vozilo Volkswagen Crafter registarskih oznaka ZG6262IE. Iz dostavljenih preslika prometnih dozvola za navedena vozila vidljivo je da su ista registrirana za prijevoz devet osoba. Na temelju navedenog naručitelj može na jasan i nedvojben način utvrditi da ponuditelj nije dokazao da posjeduje važeće ovlaštenje/dozvolu za prijevoz u unutarnjem cestovnom prometu ponuđenim vozilima. Naručitelj tomu dodaje i odredbu članka 28. stavka 3. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu koja propisuje da prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza. Samim time, naručitelj može na jasan i nedvojben način

utvrditi da je ponuditelj dokazao da ima dozvolu za prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu, ali ne i prijevoz koja čini predmet nabave s obzirom na broj putnika za koji su ponuđena vozila registrirana. Naručitelj navedeno potkrepljuje mišljenjem kojega je samoinicijativnim istraživanjem dobio od strane Ministarstva mora, prometa i infrastrukture Republike Hrvatske, a kojim se navodi da gospodarski subjekti koji imaju u posjedu vozila koja imaju devet sjedala ne mogu koristiti licenciju Zajednice za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu, nego mogu obavljati prijevoz isključivo na temelju licencije za unutarnji prijevoz putnika. Stoga, sukladno članku 295. stavku 1. ZJN 2016, naručitelj odbija ponudu ponuditelja Herc Tours d.o.o., Sesvete s obzirom da ju ocjenjuje kao neprihvatljivu, jer ne ispunjava kriterije za kvalitativan odabir gospodarskog subjekta.“.

Kako je i navedeno u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda, naručitelj se tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda obratio Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture sa sljedećim upitom: „Poštovani, može li gospodarski subjekt obavljati uslugu prijevoza putnika u unutarnjem cestovnom prometu sukladno Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu na temelju Licencije Europske Zajednice za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu ako za naručenu uslugu ima u posjedu dva vozila kojima je kao broj sjedećih mjesta u prometnoj dozvoli naveden broj 9. U Licenciji Zajednice je navedeno da ista daje gospodarskom subjektu ovlaštenje za obavljanje međunarodnog cestovnog prijevoza putnika kao javnu uslugu na području Zajednice, na temelju uvjeta utvrđenih u Uredbi (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima te poštujući opće odredbe licencije.“.

Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture je naručitelju dostavilo odgovor sljedećeg sadržaja: „Poštovana, kao što ste i sami napisali, licencija za međunarodni prijevoz putnika autobusima izdana je na temelju Uredbe (EZa) br. 1073/2009. Ova se Uredba primjenjuje na međunarodni prijevoz putnika običnim i turističkim autobusima na području Zajednice koji obavljaju prijevoznici sa sjedištem u državi članici kao javni prijevoz ili prijevoz za vlastite potrebe, u skladu sa zakonom te države članice, koristeći vozila koja su registrirana u toj državi članici i koja su svojom konstrukcijom i opremom primjerena za prijevoz više od devet osoba, uključujući vozača, te su i namijenjena za tu svrhu, kao i na kretanje takvih praznih vozila u vezi s takvim prijevozom. Gospodarski subjekti koji imaju u posjedu vozila koja imaju devet sjedala ne mogu koristiti licenciju za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu. Oni mogu obavljati prijevoz isključivo na temelju licencije za unutarnji prijevoz putnika.“.

Slijedom utvrđenog činjeničnog stanja žalbeno tijelo ocjenjuje da je naručitelj pravilno postupio kada je odbio ponudu žalitelja iz razloga i s obrazloženjem kako je naveo u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda. Naime, žalitelj nije u pravu kada navodi da njegova ponuda udovoljava uvjetima točke 11.B dokumentacije o nabavi samom činjenicom da je dostavio jedan od dokaza traženih tom točkom dokumentacije, licenciju za međunarodni prijevoz putnika autobusima kao javnu uslugu. Točno je da dokumentacija o nabavi propisuje dostavu dva moguća dokumenta kao dokaza uvjetu sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti, međutim, pri tome upućuje na odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Te odredbe dokumentacije o nabavi treba dovesti u vezu s onima koje se tiču uvjeta raspolaganja vozilima za pružanje usluge koja je predmetom nabave i shodno tome dostaviti onaj dokaz koji odgovara ponuđenim vozilima, točnije broju osoba koje se mogu prevoziti ponuđenim vozilima. Stoga, uzevši u obzir da je žalitelj u ponudi naveo da bi za izvršenje usluge koja je predmetom nabave koristio vozila s 9 sjedala, u rješenju citirane odredbe članka 1. Uredbe (EZ-a) br. 1073/2009 Europskoga parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup međunarodnom tržištu usluga prijevoza običnim i turističkim autobusima i one članka 28. stavka 3. Zakona o prijevozu u cestovnom

prometu, žalitelj je u svrhu udovoljenja uvjetu točke 11.B dokumentacije o nabavi trebao dostaviti važeću licenciju za unutarnji prijevoz, što je propustio učiniti. Uostalom, navedeno potvrđuje i Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture u odgovoru na naručiteljev upit .

Što se tiče ostalog dijela žalbenog navoda, koji se odnosi na naručiteljev zahtjev, upućen žalitelju tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda, za pojašnjenjem njegove ponude u dijelu dokazivanja uvjeta točke 11.B dokumentacije o nabavi, ocjena je žalbenog tijela da nije u pravu žalitelj koji smatra da je naručitelj tom prilikom uvodio nove elemente i uvjete koji nisu propisani dokumentacijom o nabavi. Zbog toga što je citirao sadržaj dostavljene licencije Zajednice, odredbe Uredbe temeljem koje je izdana i koja uređuje materiju vezanu za usluge prijevoza običnim i turističkim autobusima na području Zajednice, uputio na odredbe Zakona o prijevozu u cestovnom prometu te ukazao na vozila kojima žalitelj raspolaže, naručitelj nije uvodio nove elemente niti uvjete koji prethodno nisu bili propisani točkom 11.B. Naručitelj je tom prilikom postupio u skladu s odredbama članka 293. ZJN 2016.

Konačno, treba reći da omaška iz odluke o odabiru na koju ukazuje žalitelj, gdje je navedeno da je žaliteljeva ponuda odbijena jer nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost, nije od utjecaja na zakonitost odluke i provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda. Iz sadržaja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda razvidan je razlog odbijanja žaliteljeve ponude, a to je neudovoljavanje uvjetu točke 11.B dokumentacije o nabavi. Slijedom svega navedenog, žalbeni je navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj dalje u žalbi osporava valjanost ponude odabranog ponuditelja te navodi da je ista nepravilna i neprihvatljiva, jer smatra da odabrani ponuditelj nije dokazao traženo relevantno stručno iskustvo iz točke 11. C dokumentacije o nabavi. Ističe da se odabrani ponuditelj u dokazivanju traženog relevantnog stručnog iskustva potrebnog za izvršenje ugovora oslonio u potpunosti na sposobnost drugog gospodarskog subjekta koji će povremeno pružati usluge za koje se ta sposobnost traži. Ističe da je u ponudi odabranog ponuditelja priložena Izjava o stavljanju na raspolaganje stručne sposobnosti kojom gospodarski subjekt Fijaker Travel d.o.o., Zagreb stavlja na raspolaganje odabranom ponuditelju svoju stručnu sposobnost za obavljanje i izvršenje usluga predmetne nabave, odnosno daje mu na raspolaganje svoje relevantno stručno iskustvo stečeno bavljenjem usluga prijevoza putnika. Također, ističe da je iz ponude odabranog ponuditelja vidljivo da je odabrani ponuditelj imenovao gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o. svojim podugovarateljem i ustupio mu izvršenje dijela ugovora u iznosu 3.333,00 eura, odnosno 5% dijela izvršenja ugovora te ga zadužio kao „povremenu pratnju izvoditelju usluge“. Nastavno na ove činjenice žalitelj citira odredbe članka 259. stavka 1. ZJN 2016 i točku 21. dokumentacije o nabavi, naslova „Oslanjanje na sposobnost drugih subjekata“.

Nadalje upućuje na podatke iz sudskog registra iz kojih je, po njemu, razvidno da je odabrani ponuditelj osnovan 28. studenog 2022. godine, kao i na službene financijske podatke, one o njegovim ukupnim prihodima.

Žalitelj smatra da je zbog toga što se odabrani ponuditelj, bez ikakvog iskustva u pružanju tražene usluge, u postupnosti oslanja na drugi gospodarski subjekt koji će povremeno izvršavati samo 5% dijela ugovora, odnosno služiti kao „povremena pratnja izvoditelju usluge“, postupanje odabranog ponuditelja potpuno protivno namjeri i svrsi odredbe članka 273. ZJN 2016, budući da odabrani ponuditelj uopće ne raspolaže stručnom sposobnošću za jedinu uslugu koja je predmetom nabave, a imenovanom podugovaratelju je dodijelio određeni postotak odnosno izvršenje usluge u samo određenom, manjem postotku. Ističe da u slučaju da je naručitelj ispravno tumačio predmetne zakonske odredbe, zaključio bi da odabrani ponuditelj ne raspolaže stručnom sposobnošću za obavljanje usluga koje su predmetom nabave, a da je subjektu na čiju se

sposobnost oslanja dodijelio samo manji dio izvršenja usluga, čime se po mišljenju žalitelja dovodi u pitanje kvaliteta, uvjeti i način izvršenja usluga koje su od izuzetne osjetljivosti i značaja.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da žalitelj ne razlikuje institut oslanjanja na sposobnost drugih subjekata od instituta podugovaranja. Smatra da žalitelj pogrešno ukazuje da je oslanjanje odabranog ponuditelja na sposobnost gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o. povezano s podugovaranjem istog gospodarskog subjekta kako je to navedeno u uvezu ponude odabranog ponuditelja. Upravo suprotno tumačenju žalitelja, naručitelj ističe da su instituti oslanjanja i podugovaranja dva različita instituta te da naručitelji ne mogu i nemaju zakonsku osnovu zahtijevati od ponuditelja da dio ugovora daje u podugovor, a jednako tako niti zahtijevati veći dio podugovora. Ističe da je odabrani ponuditelj dostavio Izjavu o stavljanju na raspolaganje stručne sposobnosti gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o. kojom se jasno ukazuje na predmet nabave i naručitelja za koju se navedena izjava daje te na tehničku i stručnu sposobnost koju stavlja na raspolaganje.

Naručitelj ističe da žalba žalitelja nije potpuna i jasna, jer za svoje navode nije izveo nikakve argumente niti dokaze. S druge strane, naručitelj je ocijenio ponudu odabranog ponuditelja kao valjanu s obzirom na to da je nedvojbeno utvrdio zadovoljavanje kriterija za odabir gospodarskog subjekta (uvjeta sposobnosti) odnosno tehničke i stručne sposobnosti propisane točkom 11.C dokumentacije o nabavi. Naručitelj ukazuje da je utvrdio da je odabrani ponuditelj podnio ponudu oslanjajući se na tehničku i stručnu sposobnost gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o. u skladu s odredbama članka 273. ZJN 2016 i točke 21. dokumentacije o nabavi. Smatra da žalitelj u potpunosti zanemaruje značenje članka 273. stavka 2. ZJN 2016 kojim je propisano da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije iz članka 268. stavka 1. točke 8. ZJN 2016 ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži. Naručitelj ovdje ističe da dokumentacijom o nabavi nije tražio obrazovne i stručne kvalifikacije iz članka 268. stavka 1. točke 8. ZJN 2016 te da stoga žalitelj pogrešno, u svoju korist, tumači odredbe dokumentacije o nabavi i ZJN 2016 i pogrešno utvrđuje činjenično stanje, pokušavajući neopravdano teret staviti na naručitelja.

Nadalje, naručitelj ističe da žalitelj pogrešno i neutemeljeno upućuje na podatke o danu osnivanja odabranog ponuditelja i one o njegovom financijskom stanju, jer naručitelj dokumentacijom o nabavi nije propisao uvjete ekonomske i financijske sposobnosti, a ti podaci nisu od utjecaja na dokazivanje uvjeta tehničke i stručne sposobnosti u pogledu traženog iskustva gospodarskog subjekta.

Ocjenjujući osnovanost žalbenog navoda utvrđene su sljedeće činjenice. Točkom 11. „Kriterij za odabir gospodarskog subjekta (uvjeti sposobnosti)“, u dijelu pod C. „Tehnička i stručna sposobnost“, propisano je da se traži popis glavnih usluga pruženih u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom 3 godine koje prethode toj godini. Popis treba sadržavati vrijednost usluga, datum početka i završetka pružanja usluge te naziv druge ugovorne strane. Dalje je propisano da popis glavnih usluga treba sadržavati navode o ugovoru/ima s uredno izvršenim istim ili sličnim uslugama kao što je predmet nabave. Zbrojeni iznos najviše dva ugovora mora biti najmanje 26.500,00 eura bez PDV.

Točkom 21. dokumentacije o nabavi, naslova „Oslanjanje na sposobnost drugih subjekata“, propisano je da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave, radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta koji se odnose na ekonomsku i financijsku sposobnost te tehničku i stručnu sposobnost iz ove dokumentacije o nabavi, osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova

međusobnog odnosa. Gospodarski subjekt može se u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije pružatelja usluge ili njihova rukovodeća osoblja pod uvjetom da se oni ne ocjenjuju u okviru kriterija za odabir ponude ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti pružati usluge za koje se ta sposobnost traži. Ako se gospodarski subjekt oslanja na sposobnost drugih subjekata, mora dokazati naručitelju da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, primjerice prihvaćanjem obveze drugih subjekata da će te resurse staviti na raspolaganje gospodarskom subjektu. Ako se gospodarski subjekt oslanja na sposobnost drugog subjekta, obavezan je u ponudi dostaviti zaseban ESPD obrazac koji sadržava gore navedene podatke.

Nadalje, točka 4. dokumentacije o nabavi, naslova „Opis predmeta nabave“, sadrži odredbu prema kojoj je izvoditelj usluge prijevoza obavezan uz vozača osigurati i pratitelja.

Iz sadržaja ponude odabranog ponuditelja razvidno je da se u svrhu dokazivanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, u dijelu traženog iskustva gospodarskog subjekta, oslonio na sposobnost gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o., Zagreb. Ponuda sadrži ESPD obrazac toga subjekta, u kojemu je na odgovarajućem mjestu kao referentna pružena usluga navedena ona slobodnog prijevoza putnika, vrijednosti 35.000,00 eura, primatelja CBC d.o.o. Dostavljena je također izjava tog subjekta o stavljanju na raspolaganje stručne sposobnosti, u kojoj je navedeno sljedeće: „Tvrтка Fijaker Travel d.o.o. stavlja na raspolaganje svoju stručnu sposobnost za obavljanje i izvršenje usluga predmetne nabave za ponuditelja Avanti travel koju dokazujemo popisom pruženih usluga/prijevoza putnika između Fijaker Travel i CBC d.o.o.“.

Odabrani ponuditelj je gospodarskog subjekta Fijaker Travel d.o.o., Zagreb ujedno nominirao svojim podugovarateljem te naveo da mu u podugovor daje uslugu povremene pratnje izvoditelju usluge u postotnom iznosu od 5% stavke 1. troškovnika, vrijednosti 3.333,00 eura.

Člankom 273. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave radi dokazivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihova međusobnog odnosa, dok je stavkom 2. toga članka propisano da se gospodarski subjekt može u postupku javne nabave osloniti na sposobnost drugih subjekata radi dokazivanja ispunjavanja kriterija koji su vezani uz obrazovne i stručne kvalifikacije ili uz relevantno stručno iskustvo, samo ako će ti subjekti izvoditi radove ili pružati usluge za koje se ta sposobnost traži. Člankom 274. toga Zakona je propisano da ukoliko se gospodarski subjekt oslanja na sposobnost drugih subjekata, mora dokazati javnom naručitelju da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, primjerice prihvaćanjem obveze drugih subjekata da će te resurse staviti na raspolaganje gospodarskom subjektu.

Slijedom utvrđenih činjenica i primjenom odgovarajućeg pravnog okvira, žalbeno tijelo ocjenjuje da nije u pravu žalitelj kada navodi da odabrani ponuditelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost u dijelu traženog iskustva gospodarskog subjekta. Naime, odabrani ponuditelj se u tu svrhu oslonio na sposobnost dugog gospodarskog subjekta i dokazao naručitelju da će imati na raspolaganju potrebne resurse za izvršenje ugovora, jer je iz sadržaja ponude razvidno da će taj subjekt sudjelovati u izvršenju usluge koja je točkom 4. dokumentacije o nabavi opisana kao predmet nabave (usluga pratitelja). Stoga je pravilno postupio naručitelj kada je ocijenio da je odabrani ponuditelj dokazao tehničku i stručnu sposobnost te se žalbeni navod ocjenjuje neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 1. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, na način da mu se vrati iznos prethodno plaćen na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka. Međutim, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Nelica Vidić

